

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1582/2019
11.03.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Драгане Маринковић, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Петар Јанковић, адвокат из ..., против туженог "ББ" ДОО из ..., чији је пуномоћник Владимир Михај, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 76/18 од 19.01.2018. године, у седници одржаној 11.03.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 76/18 од 19.01.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Бачкој Паланци П1 50/16 од 20.12.2016. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев којим је тужила тражила да се поништи као незаконито решење туженог од 14. марта 2016. године којим је тужилци отказан уговор о раду, да тужилци уместо враћања на рад исплати накнаду штете у висини од 18 зарада коју би остварила да ради код туженог, односно укупно у износу 469.440,00 динара са затезном каматом од дана утужења до исплате, као и захтев за накнаду трошкова поступка са затезном каматом од пресуђења до исплате. Обавезана је тужила да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 96.000,00 динара са затезном каматом од 20.12.2016. године до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 76/18 од 19.01.2018. године, делимично је преиначено решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди, тако што је одбијен захтев за исплату затезне камате на досуђену накнаду трошкова поступка од дана пресуђења до дана извршности пресуде. У преосталом делу жалба је одбијена и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужилце за накнаду трошкова жалбеног поступка. Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова састава одговора на жалбу.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужила је изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је по занимању ... и почев од 10.07.2012. године радила је код туженог на неодређено време по основу уговора о раду и закљученог анекса од 01.01.2015. године. Тужени је 20.03.2015. године донео Правилник о раду који је објављен на огласној табли у погону и на огласној табли испред управне зграде туженог. Сви запослени, међу којима и тужила, су својим потписима на списку туженог потврдили да су обавештени о наведеном Правилнику. Истовремено је тужени на свим огласним таблама објавио и обавештење свим запосленим да имају право да изврше увид у Правилник, као и да у случају било какве нејасноће или недоумице у вези са извршавањем појединачних правила извршавањем обавеза могу да се обрате запосленима из људских ресурса. Тужени је 30.11.2015. године донео Одлуку о распореду радног времена за период од 30.11.2015. до 31.12.2015. године за запослене у производњи и магацину којим је прописано да ће запослени радити сваке суботе према распореду који ће добити од својих непосредних руководилаца, те да су запослени дужни да раде дуже од пуног радног времена јер је неопходно да се у року заврши уговорени посао који је изненадно повећан, а рад суботом ће бити исплаћен као увећана зарада и то 26% од основице, као и да ће сваки запослени који не буде поштовао одлуку о распореду радног времена учинити повреду радне обавезе несавесно и немарно извршавање радне обавезе из члана 179. став 2. тачка 1. Закона о раду која ће се сакционисати отказом уговора о раду, као и повреду радне дисциплине са истом последицом. Тужила је 19.12.2015. године изостала са посла и свој изостанак није оправдала непосредном руководиоцу. Код туженог је овај изостанак евидентиран. Утврђено је на који начин се код туженог води евиденција о присутности на послу. Тужени је у фебруару 2016. године вршио проверу присутности запослених и уочио овај изостанак тужиле због чега је 25.02.2016. године сачинио упозорење тужилји о постојању разлога за отказ које је тужилји лично уручено, али се тужила на њега није изјаснила. Након тога, тужени је донео решење о отказу уговора о раду 14.03.2016. године које је тужилји уручено 16.04.2016. године.

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови су применили материјално право када су одбили тужбени захтев тужиле.

Према члану 41. став 2. алинеја 1 Правилника о раду туженог, запосленом се може прекинути уговор о раду уколико са посла неоправдано изостане један радни дан.

Према члану 179. став 3. тачка 8. Закона о раду послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину и то ако не поштује радну дисциплину прописану актом послодавца.

Имајући у виду да је одлуку да запослени раде сваке суботе у периоду од 30.11.2015. до 31.12.2015. године послодавац, тужени донео због повећаног обима посла и поштовања рокова за завршетак уговореног посла, да је тужила о томе била обавештена, да овако прописан рад сваке суботе представља прековремени рад у

смислу члана 53. Закона о раду, а да је тужилца неоправдано изостала један дан што представља отказни разлог према Правилнику о раду туженог, то је тужбени захтев правилно одбијен у целости. Зато нису основани ревизијски наводи о погрешној примењеном материјалном праву.

Одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ти трошкови нису били ни нужни ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

На основу члана 414. ЗПП одлучено је као у изреци.

**Председник већа-судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић